

885

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 sierpnia 1953 r.

w sprawie ograniczenia stosowania stali żaroodpornych z zawartością niklu.

Na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się z dniem 15 września 1953 r. zakaz stosowania stali żaroodpornych z zawartością niklu do wyrobu:

- 1) tygli do solnych kąpeli hartowniczych;
- 2) skrzynek do nawęglania stali;
- 3) tygli do topienia aluminium i jego stopów.

2. Do wyrobu przedmiotów wymienionych w ust. 1 należy stosować stale niskowęglowe o zawartości węgla poniżej 0,15% aluminiowane dyfuzyjnie.

§ 2. Jednostki organizacyjne posiadające sprzęt wymieniony w § 1 ust. 1 z tworzyw zawierających nikiel obowiązane są do pokrycia tego sprzętu powłokami ochronnymi aluminiowanymi przez zastosowanie metalizacji natryskowej.

§ 3. Właściwi ministrowie zarządzają w terminie do dnia 1 września 1953 r. wprowadzenie w jak najszerszym zakresie stali niskowęglowej aluminiowanej dyfuzyjnie,

w zastępstwie stali żaroodpornej o zawartości niklu, do wyrobu:

- 1) płyt trzonowych pieców elektrycznych;
- 2) osłon termopar;
- 3) osłon kalników;
- 4) obudowy komór do gazowego nawęglania;
- 5) urządzeń kotłowych;
- 6) lotniczych i innych rur wydechowych pracujących w temperaturze do 900° C.

§ 4. Minister Przemysłu Maszynowego zarządzi opracowanie przez Instytut Metaloznawstwa i Aparatury Naukowo-Laboratoryjnej w terminie do dnia 1 września 1953 r. instrukcji technologicznej w sprawie wykonania powłok ognioodpornych metodą dyfuzyjnego aluminiowania.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

886

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 3 lipca 1953 r.

w sprawie zmywania naczyń stołowych w zakładach żywienia zbiorowego.

Na podstawie §§ 16 i 17 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie usprawnienia gospodarki społecznej w dziedzinie żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1527), w celu podniesienia stanu sanitarnego w zakładach żywienia zbiorowego, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmywanie naczyń w zakładach żywienia zbiorowego powinno odbywać się w pomieszczeniu (zmywalni), wydzielonym z innych pomieszczeń i zamkniętym. Powinno ono być widne, dobrze przewietrzane i czysto utrzymywane. Ściany powinny mieć olejną lub kafelkową lamperię sięgającą 1,8 do 2 m od podłogi. Podłoga powinna być szczelna, z materiału niewsiąkliwego i łatwo zmywalnego, a w miejscu stałej pracy powinna być przykryta drewnianą kratą.

§ 2. W przypadku gdy ze względu na warunki lokalowe zmywalnia nie może być urządzona w oddzielnym pomieszczeniu, zmywanie w okresie przejściowym może się odbywać w wydzielonej w tym celu części kuchni. W tym przypadku zmywanie powinno być tak zorganizowane, aby brudne naczynia nie stykały się z artykułami żywności, z produkcją potraw oraz gotowymi potrawami.

§ 3. Przy urządzeniu zmywalni i organizowaniu w niej pracy należy przestrzegać zasady, aby brudne na-

czynia nie stykały się z czystymi, a praca i ruch odbywały się w jednym kierunku.

§ 4. Brudnych naczyń nie należy przetrzymywać i gromadzić w zmywalni. Należy z nich usunąć reszki pokarmowe przy pomocy łopatki gumowej lub szczotki z uchwytem.

§ 5. Odpadków pokonsumpcyjnych nie wolno wyrzucać do śmietnika, lecz należy je składać do specjalnie na ten cel przeznaczonych zbiorników. Zbiorniki te codziennie po pracy należy zmyć gorącą wodą z sodą, a raz w tygodniu zdezynfekować. Zbiorników tych nie wolno używać do jakichkolwiek prac związanych z przechowywaniem bądź przygotowywaniem żywności.

§ 6. Do mycia ręcznego wolno używać wody o temperaturze nie niższej niż 45° C.

§ 7. W wannie lub przegrodzie zlewozmywaka powinno być co najmniej 15 litrów wody, którą należy często zmieniać.

§ 8. Przy używaniu maszyny do mycia należy przestrzegać następujących wytycznych:

- a) talerze oczyścić z resztek pożywienia, zmyć ręcznie, ułożyć na specjalnej tacy i wstawić do maszyny,

- b) naczynia pozostawić w maszynie pod działaniem gorącej wody przez 3 — 4 minuty,
- c) tacę z czystymi naczyniami (talerzami) wyjmować z przeciwnej strony od miejsca jej wstawienia,
- d) wodę w maszynie utrzymywać w temperaturze co najmniej 90° C.

§ 9. W przypadku braku maszyny do mycia naczyń stołowych należy myć w dwóch łazienkach, a w trzeciej wodzie wyparzać je przestrzegając następujących wytycznych:

- a) umyte naczynia należy ułożyć w drucianym koszu i wstawić do wody w kotle,
- b) temperatura wody w kotle, po wstawieniu naczyń do wyparzania, powinna wynosić co najmniej 85° C,
- c) naczynia całkowicie zanurzone w wodzie powinny pozostawać w niej 3 — 4 minuty.

W zakładach, w których nie ma kotłów do wyparzania, zezwala się na mycie ręczne w trzech wodach bez wyparzania.

§ 10. Kotły do wyparzania i przybory pomocnicze do zmywania należy utrzymywać w czystości.

§ 11. Umytych naczyń nie wolno przechowywać w zmywalni na stole. Talerze po osuszeniu należy natychmiast przenieść do zamkniętych szaf, utrzymywanych czysto i w porządku.

§ 12. Do wycierania sztućców (łyżek, noży, widelców, łyżeczek) można używać specjalnie do tego celu przeznaczonych ścierek.

§ 13. Zbrudzone ściereki należy wymieniać w czasie pracy możliwie często. Należy je w czasie prania wygotowywać.

§ 14. Czyste ściereki należy przechowywać w zamkniętej szafie, z dala od ubrań i rzeczy osobistych personelu, brudnych obrusów itp.

§ 15. Ścierek do mycia (myjek) powinna być dostateczna ilość, aby mogły być po całodziennym użytkowaniu wygotowane, wyprane i wysuszone.

§ 16. Zmywaki, pomocnicze wanienki, miednice, szczotki itp. powinny być codziennie po pracy oczyszczone i wyparzone.

§ 17. Tłuszczowniki, syfony otwarte pod zlewami, zmywaki, puszki w kanałach i ściekach oraz podłogach należy codziennie po pracy oczyścić i umyć, a raz na tydzień zdezynfekować.

§ 18. Przy przeprowadzaniu dezynfekcji należy przestrzegać następujących wytycznych:

- a) przygotować płyn dezynfekcyjny: na jeden litr wody 1 g wapna chlorowanego (chlorku bielącego), którym należy zmyć czysto umyty przedmiot, pozostawiając go w tym płynie przez kilka minut,
- b) używać do zlewów i kanałów roztworu podwójnie stężonego,
- c) spłukać środek dezynfekcyjny po kilku minutach,
- d) czynności dezynfekcyjnych powinna dokonywać osoba zaznajomiona z działaniem środków dezynfekcyjnych o dużym stężeniu.

§ 19. Pracownicy, zatrudnieni w zmywalni, powinni być zaopatrzeni w aktualne świadectwa zdrowia i zaświadczenia, że nie są dotknięci chorobą zakaźną bądź że nie są nosicielami chorób zakaźnych. Powinni mieć schludny wygląd i wykonywać czynności w fartuchu płaszczowym i czepku, a zatrudnieni w zetknięciu z wodą — ponadto posiadać fartuchy gumowe lub ceratowe oraz obuwie ochronne.

Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik
Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kiljańczyk

887

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 lipca 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. Nr 66, poz. 413) oraz art. 14 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 29) i z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. Nr 66, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie ustale-

nia wysokości zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-14, poz. 194 i z 1950 r. Nr A-128, poz. 1586), liczbę „54” zastępuje się liczbą „72”, a liczbę „225” — liczbą „300”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1953 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajna